

какъ хора теглятъ плугове да оратъ земята; вижда полустручени кѣщи и въ тѣхъ сѣмейства — изсѣхнали, като мъртавци Навсѣкѣдѣ плачъ и проклетие! А красивата птичка се вие надъ царювата глава и тихо произнася: „Царю, ето нещастнитѣ!“

Трепва на царьтъ сърдцето и бързо се завръща въ палата си, изпѣжда всички свирачи, играчи и започва да раздава огромнитѣ си богатства на своя бѣденъ народъ.

Още не сторилъ това и на царчето станало по-добрѣ.

Стои царьтъ до прозореца и гледа какъ слугитѣ раздаватъ богатството му на бѣднитѣ и изведнажъ прѣлита прѣдъ него красивата птица и запѣва: „Царю, сега ще започнешъ да страдашъ, защото разбра страданието!“ и веднага пакъ отлита.

Царчето бързо оздравѣ, но стариятъ царъ изгуби своята радостъ и безгриженъ животъ, защото почна да мисли за подобрѣнието на своя народъ.

